

Nationell kustfågelövervakning 2017

Fredrik Haas & Martin Green

Biologiska institutionen, Lunds universitet
fredrik.haas@biol.lu.se
martin.green@biol.lu.se
046-222 38 16
223 62 Lund

Det tredje året av den nationella kustfågelövervakningen, ett delprogram inom Svensk Fågeltaxering, genomfördes under 2017. Inte mindre än 197 av de 200 provytorna inventerades under året, vilket är ett fantastiskt bra resultat. Fältarbetet utfördes av 54 inventerare och ett antal båtförare.

Den art som noterades i högst antal var storskarv med 10 407 individer, tätt följd av ejder (10 100 ind.) och skrattnås (10 043 ind.). Under 2017 noterades det totalt 94 638 fåglar. De arter som noterades i störst andel rutor var fiskmås (98%), storskrake (80%) och silvertärna (78%). Den förstnämnda arten har varit den särklassigt mest spridda arten under de tre år som delprogrammet har pågått. Flest fåglar registrerades på Gunnarsstenarna (AB-län, 8138 individer), Skenholmen (Gtl-län, 6315) och Lilla Karlsö (Gtl-län, 5911).

I år presenterar vi för första gången figurer som visar populationsindex för ett större antal arter. Det går naturligtvis inte att dra några som helst slutsatser om populationsutvecklingen baserat på endast tre års inventeringar, men för flertalet arter gäller så här långt att mellanårsvariationen i index är förhållandevis liten. Det i sin tur borgar för att det på några års sikt kommer att fungera utmärkt att beräkna tillförlitliga populationstrender.

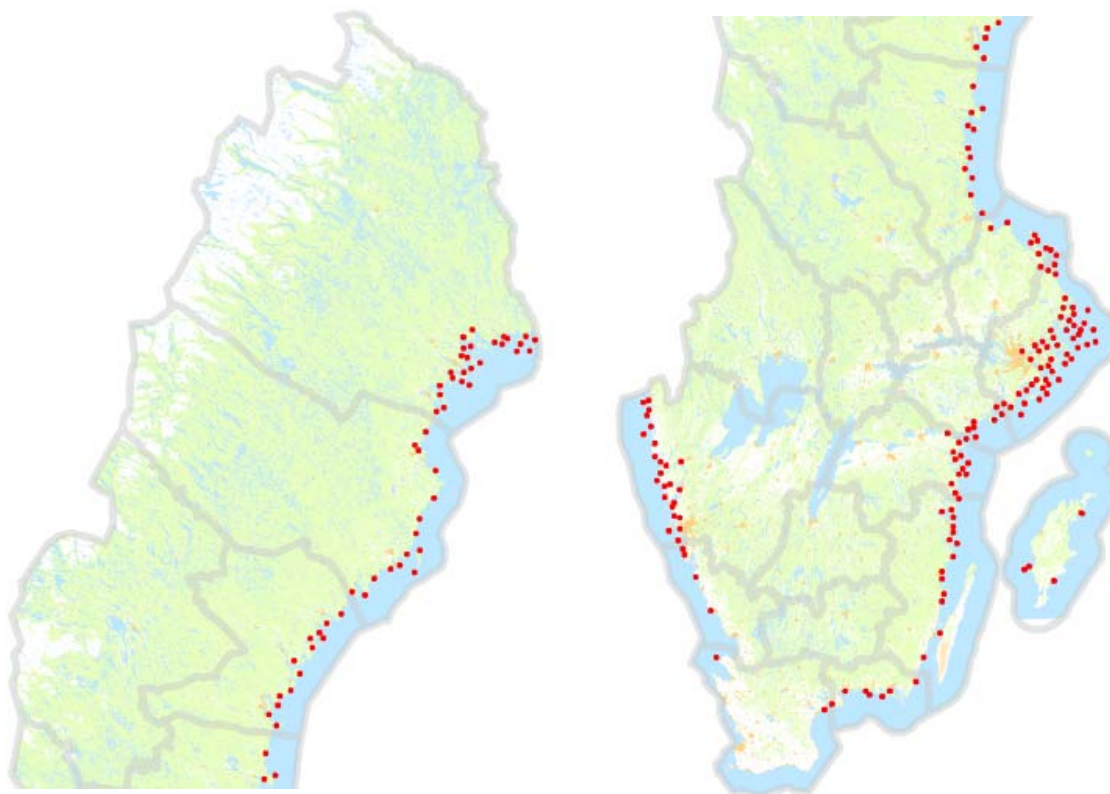
Inför fältsäsongen år 2017 beslöts att räkning av ejderungar skulle ingå som en del av delprogrammet, dock var det frivilligt för länen att införa denna räkning. För flera av de nordliga länen är det dessutom så att kustfågelinventeringen genomförs väl tidigt, det finns risk för att allt för få ungar kläckts ut när inventeringen genomförs. Glädjande nog anslöt sig ett antal län och resultaten därav indikerar stora geografiska skillnader i årets reproduktion. Den generella bilden är att föryngringen gick bättre längs västkusten och i syd jämfört med ostkusten under 2017, men det kan inte uteslutas att tidpunkten för när inventeringarna genomfördes delvis påverkar denna bild.

Metod

Totalt ingår det 200 provytor (2*2 km) inom den nationella övervakningen av häckande kustfåglar. Dessa rutor har fördelats länsvis så som framgår av tabell 1. En översiktlig bild av deras placering ges i figur 1. Rutorna ligger fasta, vilket innebär att samma inventeringsytor ska inventeras varje år. Samtliga län utom Västra Götalands län, som följer den metodik som beskrivs av Alexandersson (2011), har följt den metod som beskrivs av Haas och Green (2016). Inventeringen har huvudsakligen skett från båt, men en hel del öar har landstigits. I samband med inventeringen år 2015 lades det fast vilka öar som ska landstigas. Den enkla principen är att de öar som landstegs då även ska landstigas fortsättningsvis. Fältkartor som visar vilka öar som ska landstigas har tagits fram och dessa distribueras till inventerarna inför varje

Tabell 1. Länsvis fördelning av antalet tilldelade riksinventeringsrutor respektive antal inventerade rutor år 2017.

Län	riksrutor	inv. rutor
Västra Götalands län	24	24
Hallands län	4	4
Skåne län	2	2
Blekinge län	7	7
Kalmar län	15	13
Gotlands län	4	4
Östergötlands län	12	12
Södermanlands län	7	7
Stockholms län	50	50
Uppsala län	10	10
Gävleborgs län	11	11
Västernorrland län	13	13
Västerbottens län	15	14
Norrbottens län	26	26

Figur 1. Geografisk utbredning av de 200 inventeringsytor som ingår i den nationella övervakningen av häckande kustfåglar.

säsongstart. Inventeringen som sker en gång per säsong och ruta, baseras på räkning av individer, dock inte årsungar (med undantag av ejder, se nedan), av de artgrupper som presenteras i projektplanen och som listas i detalj i det digitala protokoll som skickats ut till samtliga länsansvariga. Det är frivilligt att registrera huruvida fåglarna observerades på ö med omkringliggande 100m vatten eller på vatten >100m från ö, men ändå inom rutan. Flertalet inventerare har valt att rapportera totalantalet för respektive art inom en ruta. En utförlig

beskrivning av programmets design och inventeringsmetodik ges i projektplanen (Haas och Green, 2016). Totalt ingår 75 fågelarter samt mink i inventeringen.

Inför fältsäsongen 2017 infördes möjligheten att som tillägg även registrera antalet ejderungar inom inventeringsrutorna. Detta var dock frivilligt för länen. Stockholms, Södermanlands, Östergötlands, Kalmar, Blekinge, Skåne och Västra Götalands län valde att delta. För länen norr om Stockholms län är tidpunkten för kustinventeringen möjligen väl tidig på säsongen för att en inventering av ejderungar ska vara meningsfull. Icke desto mindre räknades det under 2017 ejderungar i Västernorrlands län på inventerarens eget initiativ och även dessa data inkluderas i denna rapport. Metoden är enkel, inom ramen för den ordinarie inventeringen räknas antalet ejderungar och den dominerande storleksklassen, baserat på samtliga observerade ungar inom inventeringsrutan, bedöms enligt en fyrgradig skala där 1 < 25% av den vuxna fågelns storlek, 2 = 25-50 % av den vuxnas storlek, 3 = 50-75 % av den vuxnas storlek och 4 >75 % av den vuxnas storlek.

De flesta län har inventerat samtliga rutor som de tilldelats (tabell 1). I de fall detta inte skett är anledningen dåligt väder eller krångel med att hitta inventerare.

Årliga index och arttrender

Inom Svensk Fågeltaxering använder vi, liksom flertalet andra fågelövervakningsorganisationer i Europa, programvaran TRIM (TRENds & Indices for Monitoring data, programmet kan laddas hem gratis från <http://www.ebcc.info/trim.html>). Med hjälp av TRIM beräknas för varje art årliga populationsindex, dessutom beräknas den årliga genomsnittliga förändringstakten, dvs respektive arts trend över tid.

Detaljer om metoden finns att läsa på <http://www.ebcc.info/trim.html>. I all korthet kan nämnas att TRIM-analyserna baseras på en loglinjär Poission-regression som är särskilt utvecklad för att beräkna tidsserier från antalsdata. TRIM har den fördelen att det klarar av att hantera omständigheter som är vanligt förekommande i fågelövervakningssammanhang, exempelvis att alla inventeringsområden inte inventeras varje år (missing data).

I de figurer som redovisar artvisa populationsindex har startåret 2015 alltid värdet 1.

Resultat och diskussion

Under 2017 registrerades totalt 94 638 fåglar av 72 arter i de 197 rutor som inventerades, vilket är något färre individer än de 95 430 som noterades i de 184 rutor som inventerades 2016 (tabell 2). Av de 75 arter som listats som inventeringsarter observerades 71. De arter som registrerades i högst antal var storskarv (10 407 individer), ejder (10 100), skrattnås (10 043) och tordmule (9675). I figur 1 presenteras populationsindex för de 49 arter som i genomsnitt noterats med ≥ 30 individer per år 2015-2017. Vi redovisar inga trender, även om det är tekniskt möjligt att beräkna sådana, eftersom tre år är alltför kort tid för att det ska vara meningsfullt att prata om förändringar. Det som i detta sammanhang är värt att notera är att flertalet arter uppvisar liten variation i index mellan år. Det är lovande inför framtida

Tabell 2. Antal räknade fåglar och antal rutor där förekomst registrerats för år 2016 och 2017.

Art	Antal fåglar		Antal rutor		Art	Antal fåglar		Antal rutor	
	2016	2017	2016	2017		2016	2017	2016	2017
Storlom	26	14	12	10	Rödspov	14	5	1	1
Smålom	13	6	4	5	Skogssnäppa	2	4	2	4
Skäggdopping	311	364	45	39	Grönbena	3		1	
Gråhakedopping	2	17	1	3	Drillsnäppa	265	229	81	83
Svarthakedopping	58	27	15	9	Rödbena	683	495	81	78
Toppskarv		6		1	Gluttsnäppa	16	19	8	9
Storskarv	10251	10407	119	117	Mosnäppa	2	14	1	3
Ägretthäger		1		1	Kärrensäppa	32	26	5	2
Gråhäger	864	474	71	60	Brushane	79	92	6	5
Gräsand	1811	1556	142	138	Skärfläcka	35	58	5	4
Kricka	219	120	37	21	Kustlabb	110	90	38	35
Årta		1		1	Havstrut	1320	1357	140	146
Snatrand	129	124	29	32	Silltrut	1665	1578	53	53
Bläsand	14	19	5	6	Gråtrut	6828	6167	128	139
Stjärtand	2	1	1	1	Fiskmås	7260	7033	180	193
Skedand	152	148	28	30	Dvärgmås	339	279	16	21
Bergand	2	3	1	2	Skrattmås	11685	10043	132	131
Vigg	2929	2448	112	106	Skräntärna	290	321	22	24
Brunand	4	8	2	2	Fisktärna	2171	2997	108	130
Knipa	3676	2477	82	87	Silvertärna	8479	8053	142	153
Alfågel		4		1	Småtärna	46	26	4	3
Svärta	1161	1759	70	68	Kentsk tärna	63	57	6	6
Sjööorre	5	49	3	2	Tordmule ¹	7184	9675	15	14
Ejder	8143	10100	122	119	Sillgrissla ¹	3522	939	5	4
Småskrake	1573	1766	139	150	Tobisgrissla	854	806	31	32
Storskrake	3609	4076	132	157	Korp	38	50	25	33
Salskrake	64	2	2	1	Kråka	364	443	123	117
Gravand	238	299	34	37	Skärpiplärka	212	285	41	44
Grågås	1285	2045	89	90					
Kanadagås	687	886	93	98	Totalantalet fåglar 2016	95430			
Vitkindad gås	1695	1414	52	58	2017	94638			
Knölsvan	1141	1196	143	138					
Sångsvan	59	29	8	16					
Havsörn	67	58	45	37					
Fiskgjuse	10	22	8	11					
Trana	11	15	5	8					
Sothöna	37	65	11	13					
Strandskata	946	895	124	130					
Tofsvipa	143	109	23	25					
Större strandpipare	232	208	44	50					
Mindre strandpipare	3	3	3	2					
Roskarl	226	197	31	39					
Enkelbeckasin	32	42	6	6					
Storspov	37	35	7	11					
Småspov	2	2	2	2					

1) Data från Stora Karlsö ingår ej

Tabell 3. Andelen rutor i % (medelvärde för 2015 – 2017) som de tio mest spridda arterna observerats i längs Västkusten (Hallands Väderö och norrut) respektive Ostkusten (Nordostskåne och norrut). Inom parantes anges i hur stor andel av rutorna som arten har observerats längs den andra kusten.

Art	Västkusten		Art	Ostkusten	
		Medel			Medel
Gråtrut		97,7 (65,7)	Fiskmås		97,0 (94,3)
Ejder		96,6 (58,6)	Silvertärna		89,6 (8,0)
Havstrut		95,4 (72,9)	Storskrake		89,1 (14,9)
Fiskmås		94,3 (97,0)	Småskrake		79,9 (65,5)
Strandskata		93,1 (61,4)	Gräsand		78,0 (54,0)
Kanadagås		85,1 (42,7)	Skrattmås		75,0 (39,1)
Kråka		85,1 (59,3)	Knölsvan		73,2 (69,0)
Fisktärna		82,8 (57,9)	Havstrut		72,9 (95,4)
Storskarv		83,9 (55,8)	Vigg		68,1 (0,0)
Grågås		78,2 (42,9)	Gråtrut		65,7 (97,7)

trendberäkningar, stor mellanårsvariation skapad av den inventeringsmetod som används är nämligen högst oönskat och något som försvårar skattningar av populationsförändringar. I bilaga 1 presenteras länsvisa artsummer för 2016 och 2017 baserat på de 181 rutor som inventerats under båda åren.

Likt tidigare år var fiskmåsen den art som förekom i störst andel inventeringsrutor (98,0%).

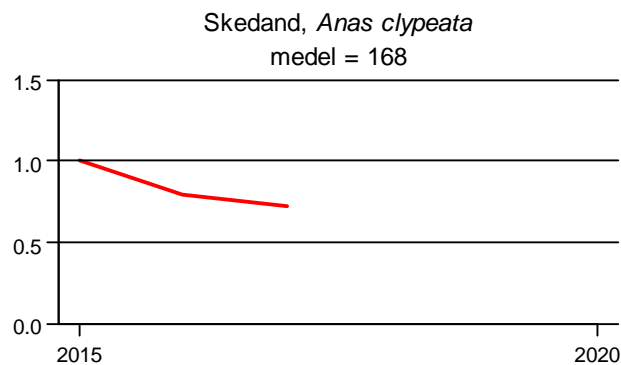
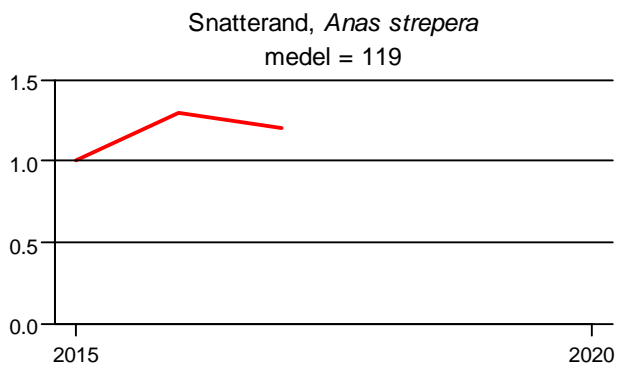
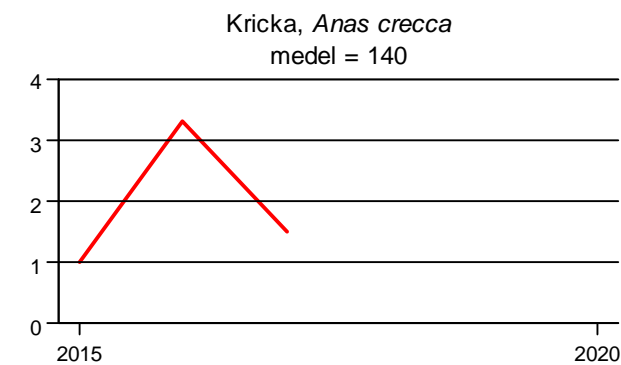
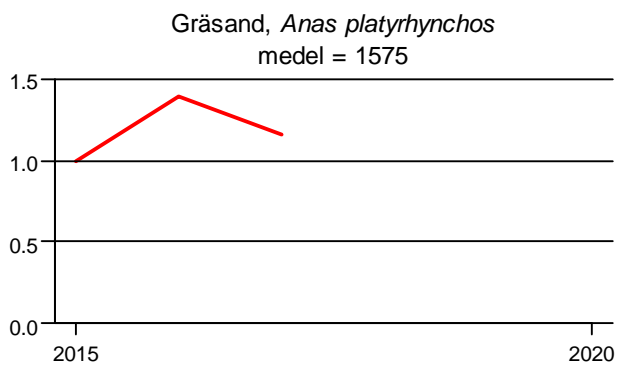
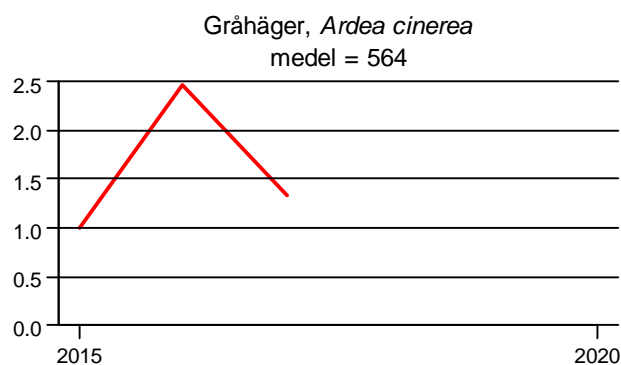
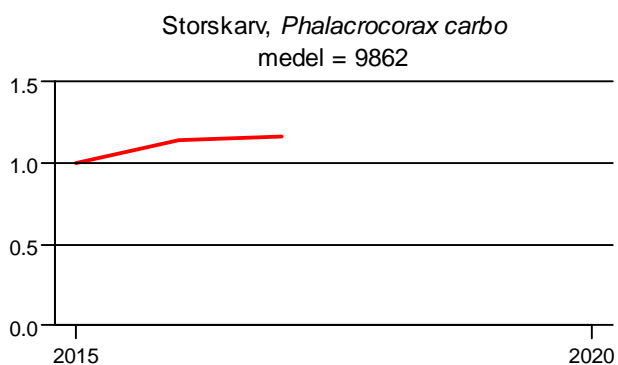
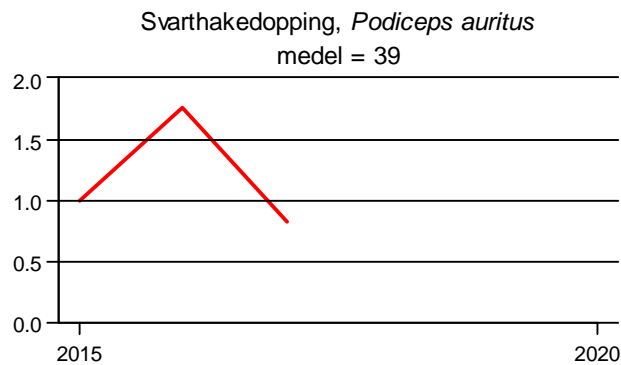
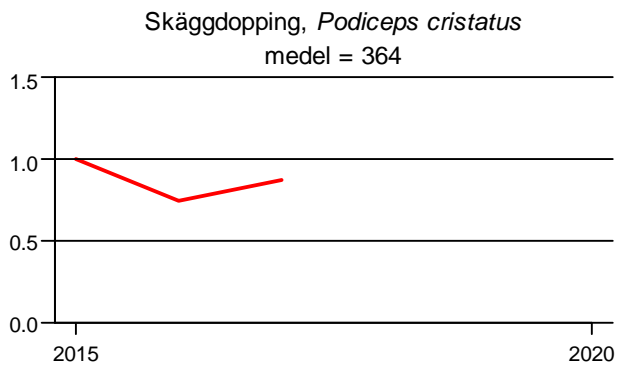
Därefter följde storskrake (79,7%), silvertärna (77,7%) och småskrake (76,1%). Det är dock en påtaglig skillnad mellan Västkusten (Hallands Väderö och norrut) och Ostkusten (nordost Skåne och norrut). I tabell 3 visas medelvärdet av andelen rutor som en art noterats i för åren 2015 – 2017, för de tio mest spridda arterna inom de två regionerna. Viggen är den art där skillnaden mellan väst och öst är mest påtaglig. Längs ostkusten är arten väl spridd, medan den saknas helt i väst. Samma mönster, men inte fullt lika uttalat kan ses hos silvertärna och storskrake.

De tre rutor där det registrerades flest fåglar var Gunnarsstenarna (AB-län, 8138 ind.), Skenholmen (Gtl-län, 6315) och Lilla Karlsö (Gtl-län, 5911). Tillsammans står de för drygt 20% av det totala antalet observerade fåglar under 2017.

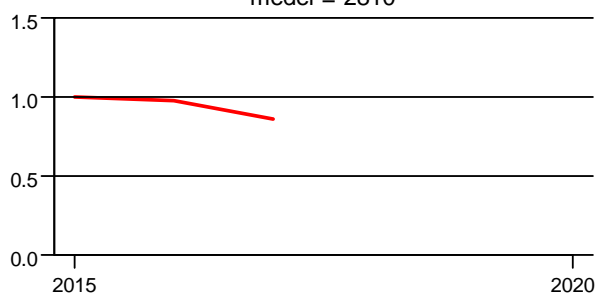

Ejder. [Steven Kazlowski]. *Encyclopædia Britannica ImageQuest*. Hämtad den 24 Nov 2017, från http://quest.eb.com/search/138_1134578/1/138_1134578/cite

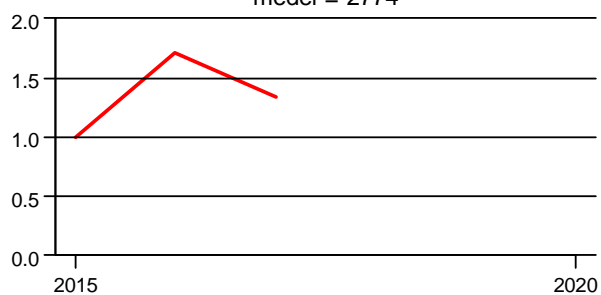
Figur 1. Populationsindex för de arter som observerats med i genomsnitt ≥ 30 individer per år. Värdet för startåret 2015 är satt till 1, medel = årsmedelantalet observerade fåglar.

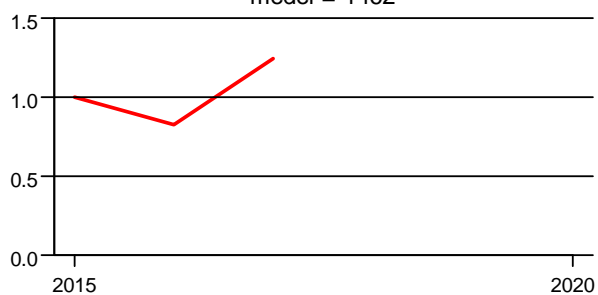
Vigg, *Aythya fuligula*
medel = 2810

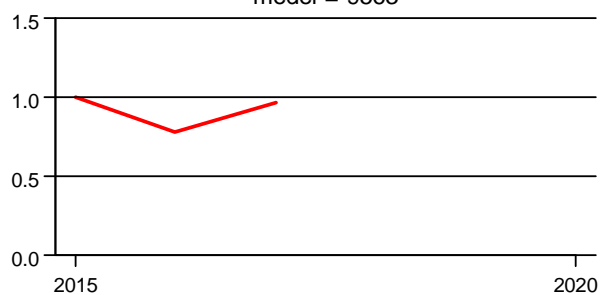
Knipa, *Bucephala clangula*
medel = 2774

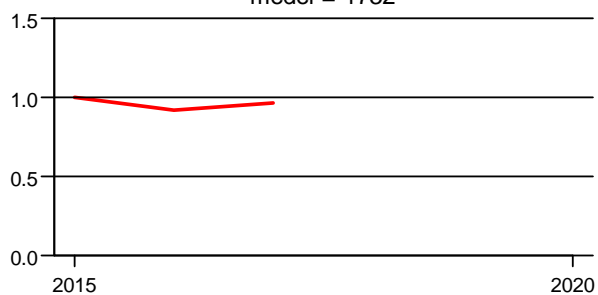
Svärta, *Melanitta fusca*
medel = 1462

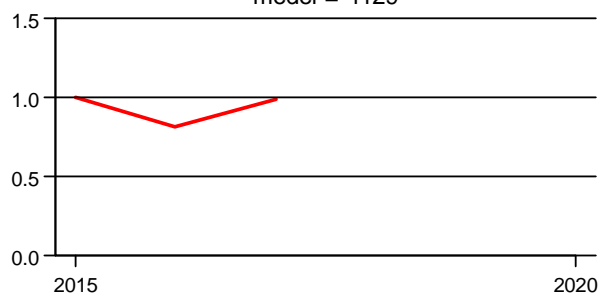
Ejder, *Somateria mollissima*
medel = 9563

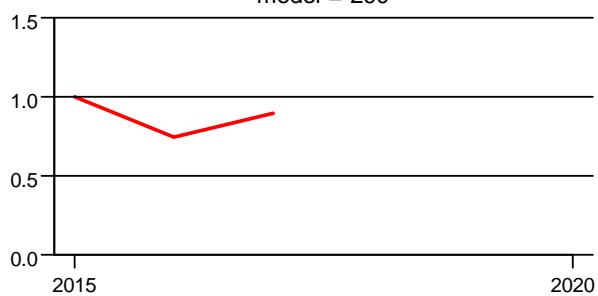
Småskrake, *Mergus serrator*
medel = 1732

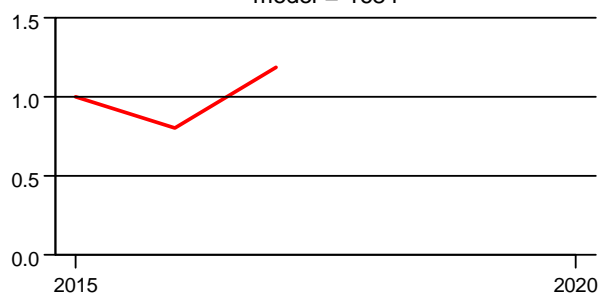
Storskrake, *Mergus merganser*
medel = 4129

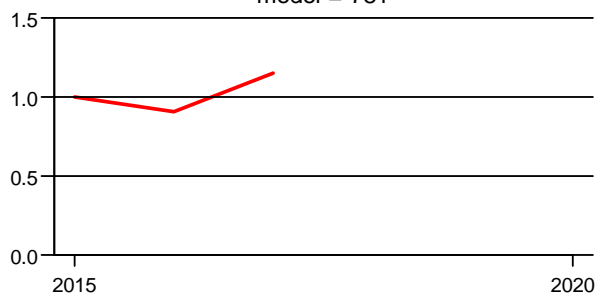
Gravand, *Tadorna tadorna*
medel = 290

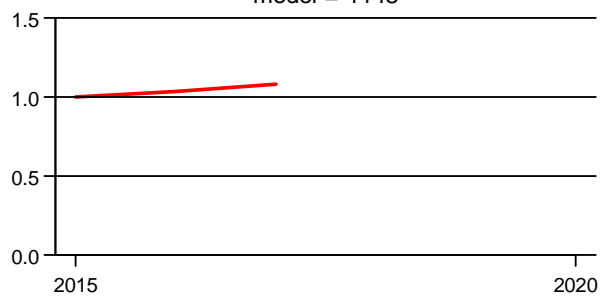
Grågås, *Anser anser*
medel = 1684

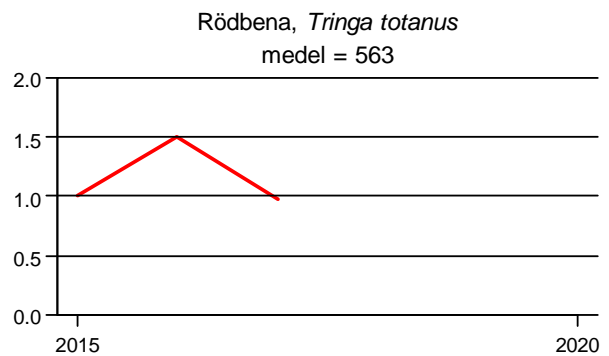
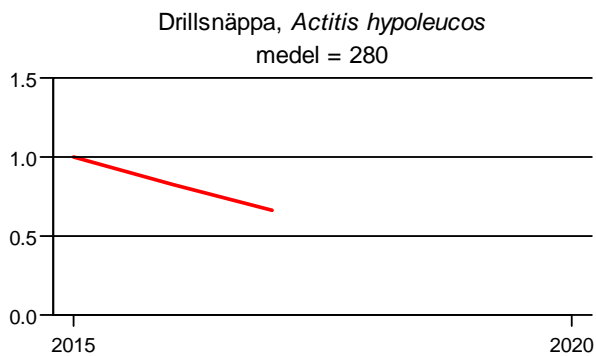
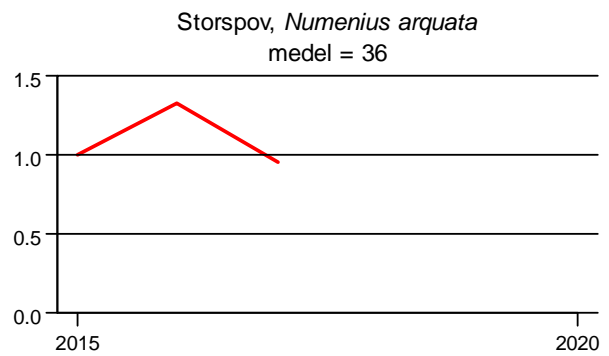
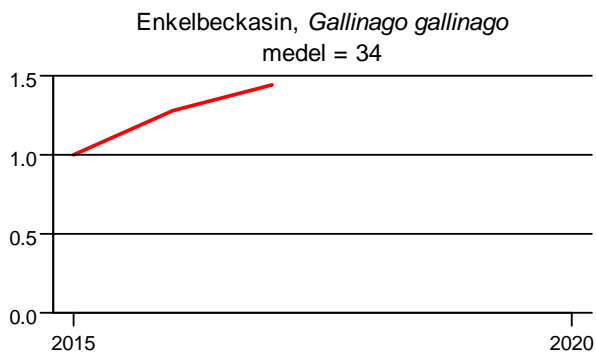
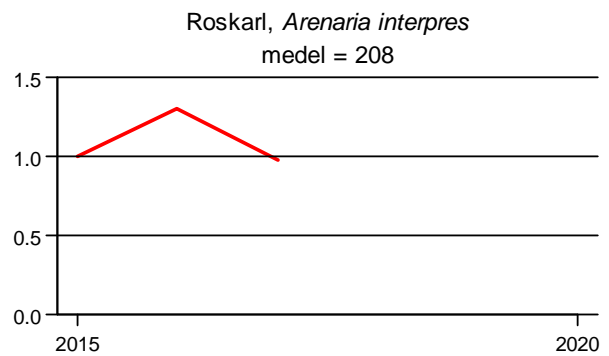
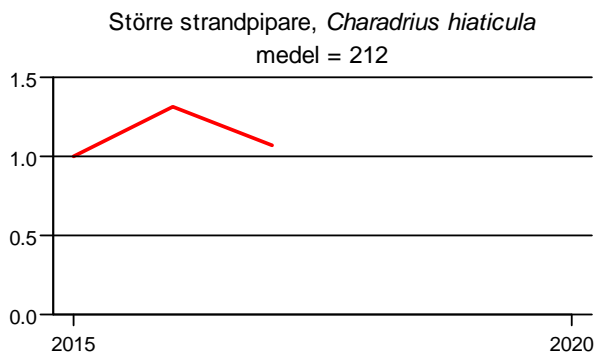
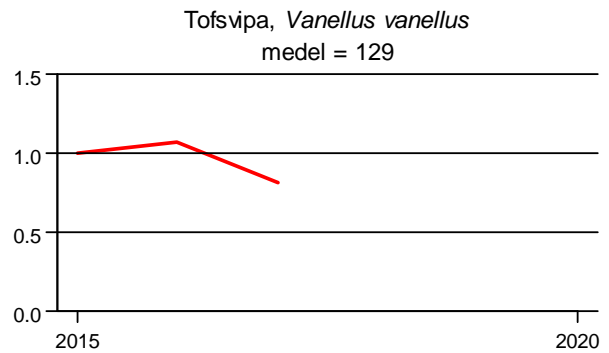
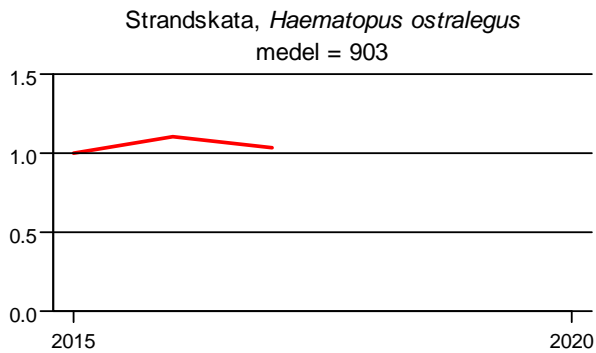
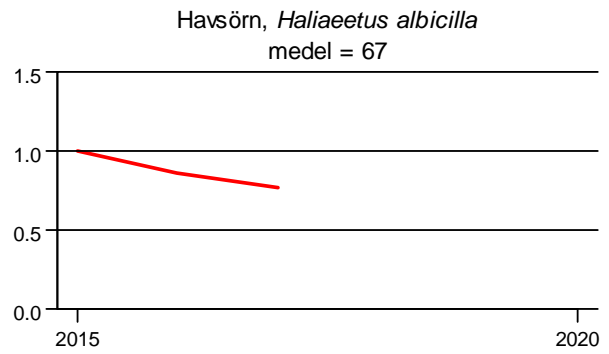
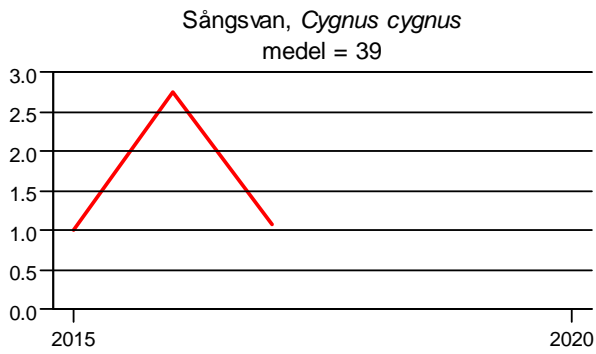

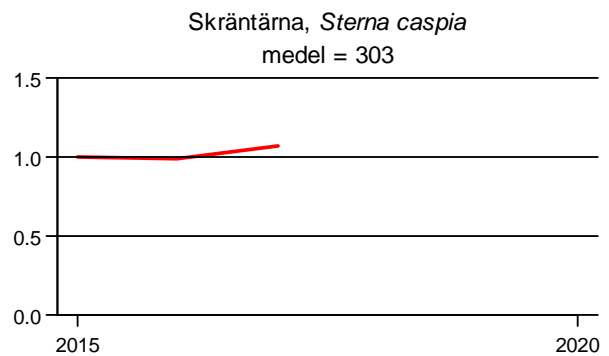
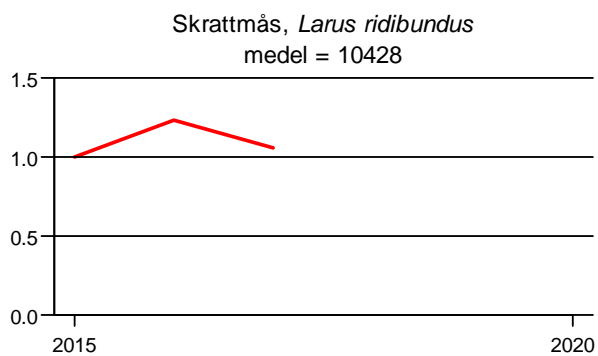
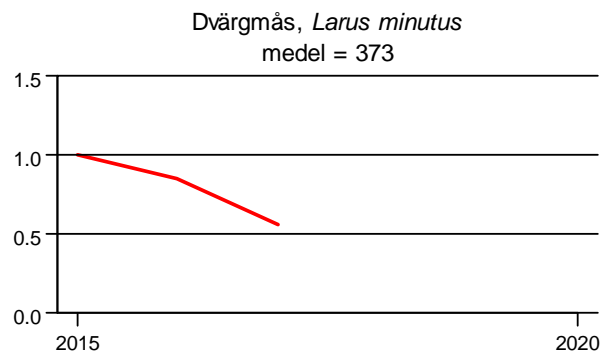
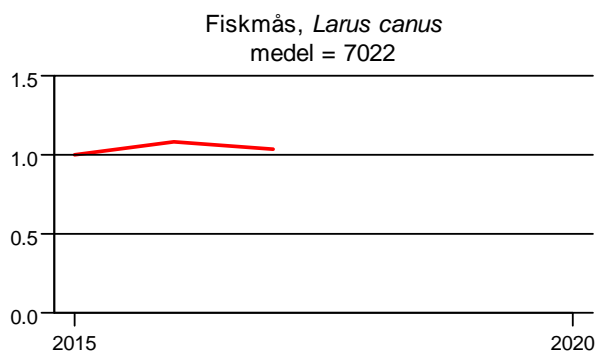
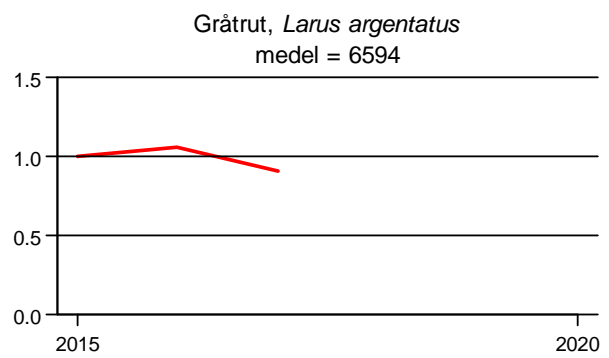
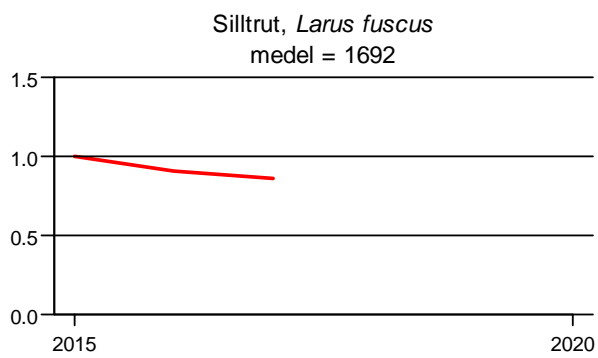
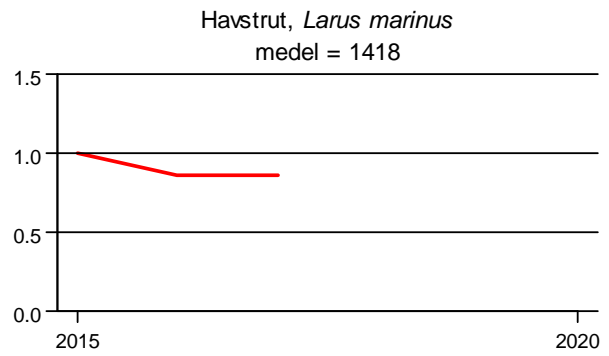
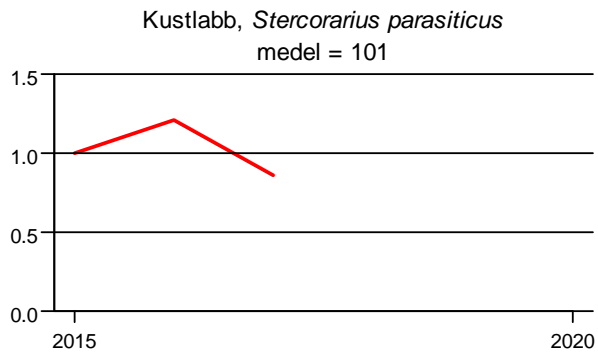
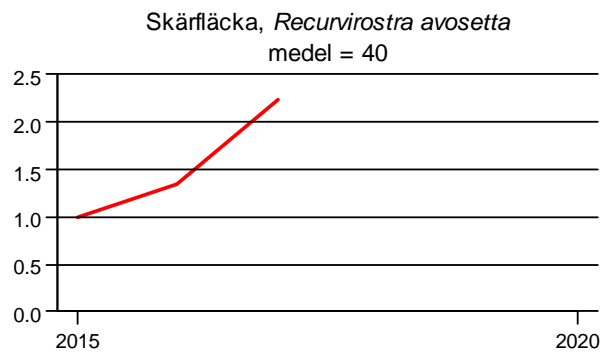
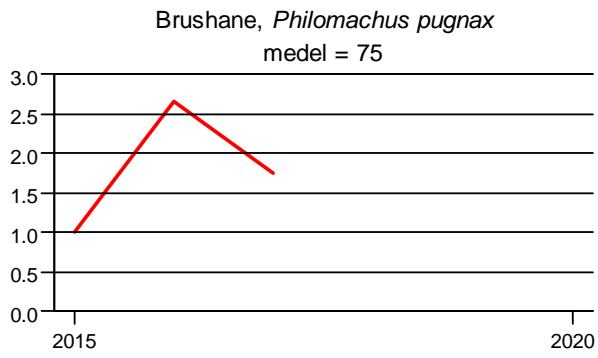
Kanadagås, *Branta canadensis*
medel = 781

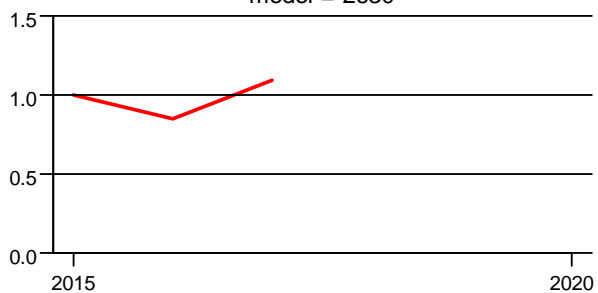
Knölsvan, *Cygnus olor*
medel = 1148

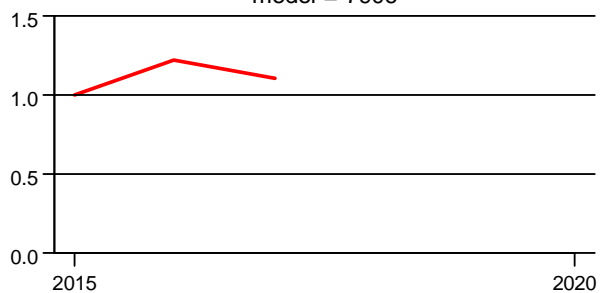

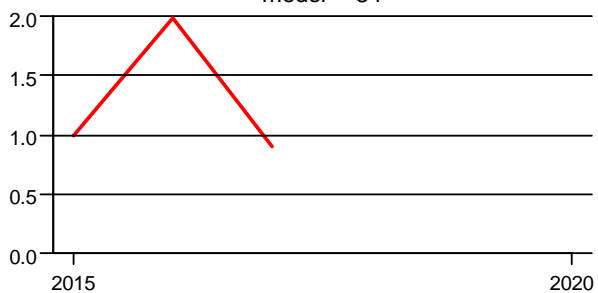
Fisktärna, *Sterna hirundo*
medel = 2630

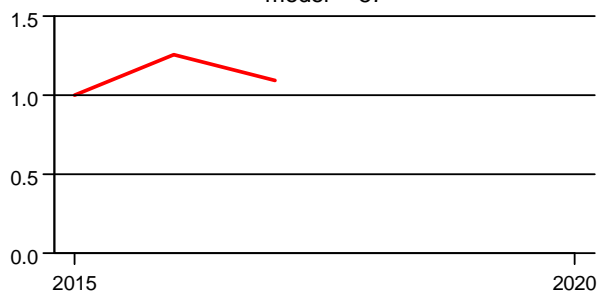
Silvertärna, *Sterna paradisaea*
medel = 7906

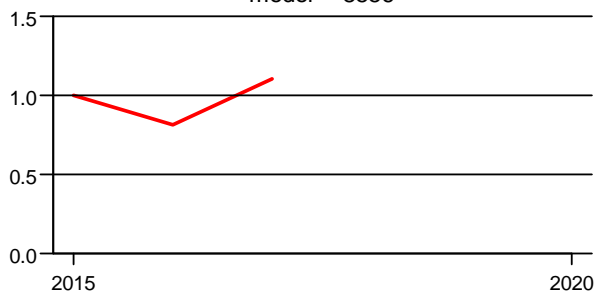
Småtärna, *Sterna albifrons*
medel = 34

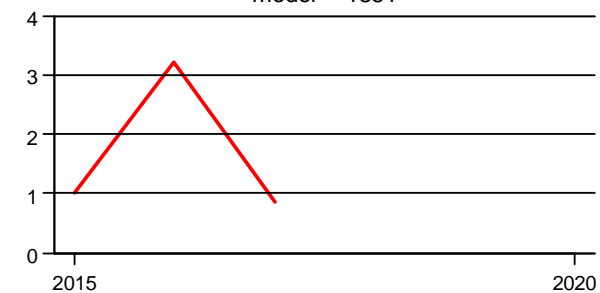
Kentsk tärna, *Sterna sandvicensis*
medel = 57

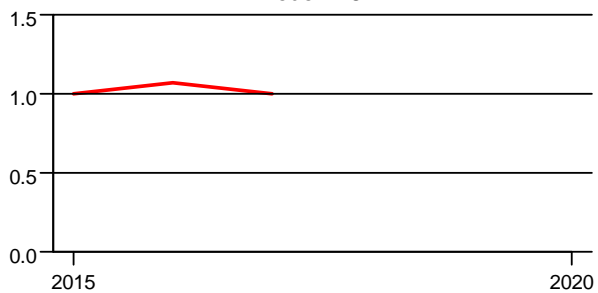
Tordmule, *Alca torda*
medel = 8556

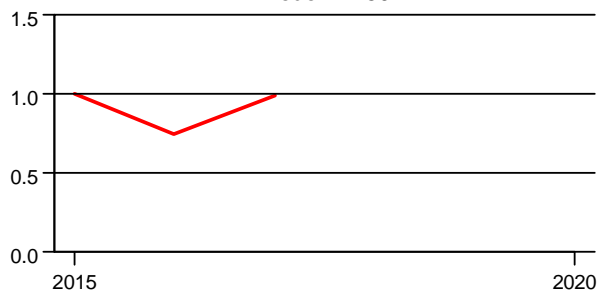
Sillgrissla, *Uria aalge*
medel = 1851

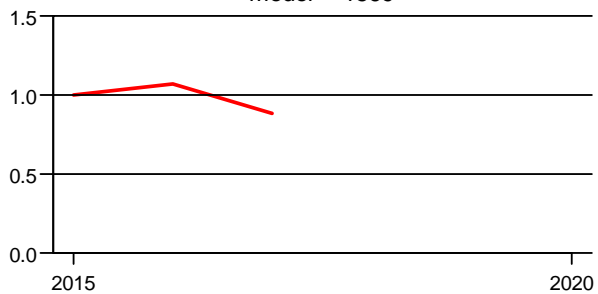
Tobisgrissla, *Cepphus grylle*
medel = 822

Skärpiplärka, *Anthus petrosus*
medel = 259

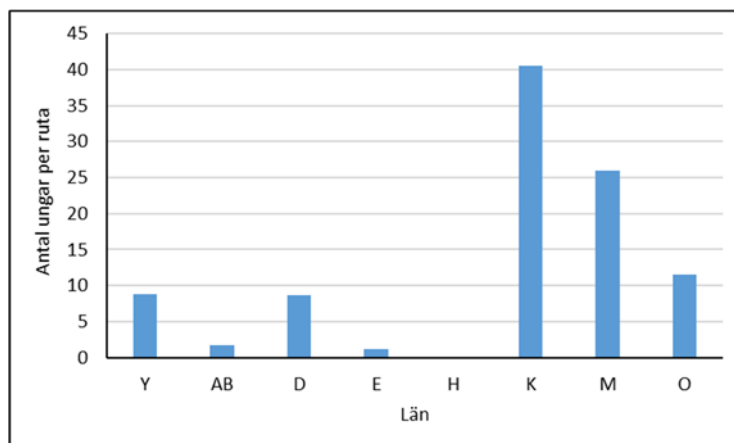
Vitkindad gås, *Branta leucopsis*
medel = 1569

Ejderungar

Tabell 4. Länsvis fördelning av andelen rutor (%) där ejderungar observerats och totalantalet inräknade ejderungar, samt medianinventeringsdatum.

Län	Andel rutor	Antal ungar	Datum
Y	46,2	114	20170530
AB	14,0	88	20170527
D	57,1	61	20170526
E	8,3	14	20170525
H	0,0	0	20170526
K	57,1	284	20170609
M	100,0	52	20170601
O	70,1	275	20170531

Figur 2. Länsvis uppdelning av medelantalet observerade ejderungar i inventeringsrutorna.

Räkning av ejderungar genomfördes i sju län (tabell 4) och resultaten visar på relativt stor variation i reproduktionsframgång mellan länen. I Västra Götalands län, Skåne och Blekinge observerades det i genomsnitt 11 - 50 ungar per ruta vilket kan jämföras med de 0 - 9 ungar som i snitt registrerades per ruta i ostkustlänen (figur 2). Ejderens reproduktionsframgång varierar kraftigt mellan år, så det ska inte dras några generella slutsatser efter bara ett års inventerande. Medianinventeringsdatum för år 2017 ligger något senare i de sydliga länen än i de nordliga (tabell 4), vilket i viss mån kan ha påverkat resultaten genom att fler ejderungar kan ha hunnit kläcka ut i syd. Att detta inte är hela förklaringen visas av den pilotstudie som gjordes i samarbete mellan Länsstyrelsen i Stockholm, Naturvårdsverket och Svensk Fågeltaxering. I pilotstudien, som använder sig av samma fältmetodik som den ordinarie kustfågelinventeringen, räknas endast ungar. I studien återbesöktes 15 av de 50 inventeringsytorna som ligger i Stockholms län fem-sju veckor efter det ordinarie besöket. Vid det första inventeringstillfället noterades det i genomsnitt 4,4 ejderungar i de 15 rutorna, vid det uppföljande besöket 4,2. Det är alltså inte troligt att antalet observerade ungar skulle blivit nämnvärt högre om de 50 rutorna besökts något senare, men här är det viktigt att betona att detta var vad som gällde för år 2017 – det ska inte dras några generella slutsatser utifrån detta.

Räkningen av ejderungar under kustfågelinventeringen kommer att ge värdefull bakgrundsinformation till de populationstrender som på några års sikt kommer att vara möjliga att beräkna. Inte minst blir det intressant att koppla storregionala trender till de årliga förekomsterna av ejderungar inom samma områden. Vi hoppas därför att de län som i år valt att delta i räkningarna av ejderungar fortsatt vill göra så och att de som i år tvekade väljer att hoppa på. Här återstår problemet med att inventeringstiden i de nordligare länen kanske ligger för tidigt för att det ska vara meningsfullt med räkning av ejderungar, detta är något som återstår att undersöka. Resultaten från Västernorrland visar dock att det bör vara möjligt.

Däggdjur

Totalt noterades två minkar under inventeringarna 2017.

Tack

Ett stort antal inventerare och båtförare har hjälpt till under 2016. Vi vill rikta ett stort tack till dem, liksom till de som koordinerat inventeringarna på länsnivå.

Följande inventerare har hjälpt till under 2017 (vi ber så mycket om ursäkt ifall vi missat någon):

Eric Andersson, Jörgen Andersson, Niklas Andersson, Per Aspenberg, Mats Axbrink, Anders Birgerson, Matz Carlsson, Bill Douhan, Paul Elfström, Lars-Åke Flodin, Lars Gezelius, Mats Gothnier, Måns Grundsten, Jan Gustafsson, Fredrik Haas, Anders Haglund, Mikael Haraldsson, Clas Hermansson, Måns Hjernquist, Thomas Johansson, Anton Johansson, Vesa Jussila, Roine Karlsson, Claes Kyrk, Mikael Käll, Sören Lindén, Björn Lundberg, Åsa Lundberg, Carina Lundqvist, Ulrik Lötberg, Åke Nilsson, Gabriel Norevik, Gunnar Nyström, Mathias Näslund, Gösta Olofsson, Christer Olsson, Erik Owusu-Ansah, Carlos Paz von Friesen, Rolf Persson, Olle Pettersson, Urban Rundström, Kajsa Seeberg, Darius Strasevicius, Jan Sundström, Karl-Erik Sundström, Thomas Sundström, Lennart Söderlund, Lars Tydén, Jan Uddén, Peder Waern, Nils Waldemarsson, Tomas Viktor, Johan Wolgast och Matti Åhlund.

Referenser

Alexandersson, H. 2011. Bohuskustens häckfågelfauna 2001–2009. Förekomst, reproduktion och habitat. Västra Götalands län, rapport 2011:70

Haas, F. och Green, M. 2016. Projektplan för nationell övervakning av häckande kustfåglar – ver. 2016. Rapport, Biologiska institutionen, Lunds universitet.

Bilaga 1. Länsvis uppdelning av antal registrerade fåglar i de rutor (n=181) som inventerats under *både* 2016 och 2017, för flertalet av de arter som ingår i kustfågelprogrammet. Tomma fält innebär att ingen observation gjorts.

Art	AB		AC		BD		C		D		E		H	
	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017
Storlom			8	2	12	2	1	1	1					
Smålom			5		5									
Skäggdopping	158	214	3				18	14	32	32	35	11	30	53
Svarthakedopping	45	27	4				1				2			
Storskarv	351	262	81	171			102	660	2913	2789	221	145	220	292
Gråhäger	30	23					27	11	671	238	29	3	43	120
Gräsand	436	395	104	126	56	8	132	204	72	135	143	89	104	214
Kricka	11	1	45	30	9	6	68	29		2	6		4	
Snatterand	36	33			2		21	3	13	9	3	11	4	5
Skedand	29	36	2	1			32	28		3	5	2	8	21
Vigg	587	491	840	676	126	63	453	313	18	19	18	7	149	113
Knipa	135	136	139	610	40	17	2112	523	34	67	171	29	32	148
Svärta	346	510	325	321	14	7	74	234	12	21	11	4	25	26
Ejder	1517	2181	36	31			217	76	631	1085	375	81	175	89
Småskrake	267	297	471	314	166	75	80	152	42	17	13	19	50	19
Storskrake	1015	988	820	482	56	42	333	379	35	144	123	152	194	347
Gravand	11	18									2	4	8	4
Grågås	201	161	6	11	10	12	33	19	90	113	35	113	81	169
Vitkindad gås	53	59	45	79					2	70	74	7		
Kanadagås	73	66	67	65	2		16	2	36	64	7	7	30	26
Knölsvan	307	342	17	7			118	143	108	173	146	111	158	127
Havsörn	21	16	2	1	1		3	10	9	2	8	8	8	7
Fiskgjuse	3	1					2	2					4	3
Strandskata	192	170	27	20	2	2	76	64	15	18	17	25	28	32
Tofsvipa	10	3		2			8					1	7	9
Större strandpipare	35	28	12	13	10	2	9	12	3	4			11	5
Roskarl	77	61	23	35	24	6	35	25		3				2
Storspov		1	2	1		3								
Drillsnäppa	43	49	35	16	68	11	17	23	5	18	2	6	44	21
Rödbena	82	86	23	33	36	11	74	57	5	3	2	6	16	4
Kärrensäppa	5					1								
Brushane	1		11	1	1	2								
Skärfläcka														2
Kustlabb	33	23	14	10	7	1	33	25	4				2	2
Havstrut	169	152	28	30	12	5	57	33	48	42	33	15	41	42
Silltrut	206	200	17	6	12	2	423	320		2				3
Gråtrut	1008	882	259	185	122	36	202	197	324	215	32	17	90	44
Fiskmås	1695	1625	1176	1332	231	47	807	720	144	157	140	111	263	191
Dvärgmås			192	193	126	32	2	24						
Skrattmås	728	503	2277	1448	117	16	1954	1524	86	166	115	175	269	216
Skräntärna	7	5	14	8	1		256	286	2		1	4	3	6
Fisktärna	188	236	266	285	160	72	566	751	110	128	109	95	80	145
Silvertärna	2799	2086	1007	1253	274	131	1184	846	404	186	172	183	201	163
Småtärna														
Kentsk tärna		1												2
Tordmule	5466	6234					204	112	162	227				2
Sillgrissla	121	128								1				
Tobisgrissla	190	209	36	102	24		145	82	16					
Korp	12	13	3	3		8	1	3	1	1	4	2	2	2
Kråka	80	96	24	21		2	16	14	13	27	27	17	35	44
Skärpiplärka	49	54					26	22	9				5	4

Bilaga 1. fortsättning

Art	I		K		M		N		O		X		Y		
	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017	
Storlom							1	3					1	2	1
Smålom													1	3	5
Skäggdopping			21	25							14	15			
Svarthakedopping											2			4	
Storskarv	3855	3971	26	28	439	660	71	172	734	744	64	22	844	405	
Gråhäger	8	2	12	29	3		3	5	26	34	10	2			
Gräsand	247	57	323	104	34	30	12	10	42	43	33	39	37	40	
Kricka	45	33			5						5	5	8	9	
Snatterand	24	42	3	7	18	11	2		2						1
Skedand	68	43	6	1	1	5									8
Vigg	104	101	11	11							107	82	205	494	
Knipa	1		9	1			7			1	553	408	187	506	
Svärta	137	322	2	10					2		80	28	82	225	
Ejder	1405	1615	413	501	387	279	106	148	2541	3129	76	53	222	724	
Småskrake	170	163	9	8	10	15	7	1	118	137	106	84	24	313	
Storskrake	18	28	44	37	1		1	7	2	6	520	380	307	745	
Gravand	98	150	17	14	52	49	4	7	44	42					
Grågås	335	334	41	22	114	105	3	3	267	591	53	172	2	11	
Vitkindad gås	792	281	7	3	206	294	53	18	422	560	11	3	29	33	
Kanadagås		3	19	19	4	39	18	9	290	400	41	36	84	134	
Knölsvan	54	49	58	91	28	20	19	7	53	69	38	23	18	18	
Havsörn	4	8	2		1						1	2	3	1	
Fiskgjuse										10			1	3	
Strandskata	177	113	14	25	39	34	14	21	319	331	7	5	15	18	
Tofsvipa	58	50	30	10	8	8	1	1	20	22	1			2	
Större strandpipare	90	60		4	9	12	1	1	48	49				2	
Roskarl	58	27											9	12	
Storspov	32	20							2	1					
Drillsnäppa	1	2	11	9					10		9	17	18	40	
Rödbena	377	190	4	7	11	3	4		28	29	6	7	7	9	
Kärrsnäppa	1	25			1				25						
Brushane	64	49													
Skärfläcka	20	30		3	12	25			1						
Kustlabb	3								2	5	3		9	12	
Havstrut	80	128	47	38	119	153	26	36	539	500	43	44	67	86	
Silltrut	238	158			16	29	16	6	477	504	68	36	192	311	
Gråtrut	1262	613	497	508	1008	1287	184	105	1260	1060	125	144	412	418	
Fiskmås	537	596	59	81	83	70	28	34	286	329	787	461	930	1134	
Dvärgmås	16	8										8		4	
Skrattmås	3820	3870	1325	1563	20	21	14	8	37	34	157	95	619	355	
Skräntärna	1			1		2								5	3
Fisktärna	43	73	37	101	21	24	26	45	447	319	57	98	52	376	
Silvertärna	1194	1465	45	19	4	10	1	2	6	12	192	309	941	979	
Smätärna	45	24			1										
Kentsk tärna	5	5	47	46			9	5							
Tordmule	750	2300									447	564	152	202	
Sillgrissla	3400	810									1				
Tobisgrissla					48	63	2	7	98	73	83	64	212	198	
Korp	1	4			1	1	1		11	9			1	3	
Kråka	18	43	26	20	14	12	8	4	81	105	8		6	28	
Skärpiplärka	18	85			12	9	7		86	109					